

Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
Факультет іноземної філології
Кафедра англійської мови

Дипломна робота
магістра

з теми **«ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНІСТЬ У РОМАНАХ ПРО ГАРРІ
ПОТТЕРА ДЖОАН РОУЛІНГ»**

Виконала: студентка 2 курсу
групи Ang1 M19
спеціальності 014 Середня освіта
(Мова і література (англійська))
Васильчук Наталія Вікторівна

Керівник **Голубішко Ірина Юріївна**,
кандидат філологічних наук, доцент

Рецензент **Добринчук Ольга
Олександрівна**,
кандидат філологічних наук, доцент
кафедри німецької мови

Кам'янець-Подільський – 2020 рік

ЗМІСТ

Вступ.....	3
Розділ 1. Теорія інтекстуальності та її функції у художньому тексті.....	8
1.1. Поняття «інтертекстуальність», підходи до його визначення.....	8
1.1.2 Інтертекст і переклад.....	13
1.1.3 Функції інтертекстуальності.....	19
Висновки до розділу 1.....	21
Розділ 2. «Гаррі Поттер» як феномен британського постмодернізму.....	22
2.1. Соціокультурні засади формування постмодерністської літератури у Великій Британії	22
2.2. Особливості британської дитячої літературної казки епохи постмодернізму	24
2.3. Риси постмодернізму у циклі романів про Гаррі Поттера	28
Висновки до розділу 2.....	32
Розділ 3. Інтертекстуальність та її функції у романах Дж. Роулінг.....	34
3.1 Власні назви як елемент інтертекстуальності в романі.....	34
3.2. Трансформація і функціонування міфологічних образів у романах про Гаррі Поттера.....	61
3.2.1. Образ Пушка як синтез античної, германо-скандинавської та єгипетської міфологічної традиції	61
3.2.2. Міфологема вієли: вплив старослов'янської міфологічної традиції.....	65
3.2.3. Елементи кельтської міфології у романах про Гаррі Поттера: Екскалібур, король Артур та Мерлін.....	68
3.3. Інтертекстуальні елементи, зв'язки та їх функції у романі.....	74
Висновки до розділу 3.....	78
Висновки.....	80
Список використаних джерел.....	83

ВСТУП

Постмодернізм являє собою спірне явище в сучасному світі. Він відмовляється від пошуків послідовності, виступає проти будь-якої ієрархії, не має цілей, проектів. Мистецтво постмодернізму стверджує абсолютну свободу. Нас цікавить проблема відображення цієї свободи в постмодерністських літературних творах.

У культурі постмодернізму обов'язковою частиною культурного дискурсу і одним з основних художніх прийомів стала інтертекстуальність. Твори постмодернізму «вбирають» в себе будь-які елементи всього накопиченого досвіду, прочитуючи його зручним для себе способом і співвідносячи з будь-якими іншими текстами. Це можна спостерігати в творах письменників-постмодерністів. Термін «інтертекстуальність» був введений в наукове вживання Ю. Кристєвої під впливом праць М. Бахтіна, а саме: його роботи «Проблема змісту, матеріалу і форми у словесній художній творчості». Тут автор, описуючи діалектику існування літератури, зазначив, що, крім даної художньої дійсності, він має справу також з попередньою і сучасною йому літературою, з якою він знаходиться в постійному «діалозі». Спираючись на концепт Кристєвої, Альгірдас Жюльєн Греймас, Роллан Барт, Жак Лакан, Мішель Фуко, Жак Дерріда створили теорію, згідно з якою будь-який текст є частиною культурного фонду людства, представленого у вигляді величезного тексту, або інтертексту, який служить предтекстом новостворюваних текстів.

Канонічним формулюванням поняття «інтертекст» вважається визначення Барта: «Кожен текст є інтертекстом; інші тексти присутні в ньому на різних рівнях у більш або менш впізнаваних формах: тексти попередньої культури і тексти оточуючої культури. Кожен текст являє собою нову тканину, зітану зі старих цитат. Уривки культурних кодів, формул, ритмічних структур, фрагменти соціальних ідіом і т.д. – всі вони поглинуті текстом і перемішані в ньому, оскільки завжди до тексту і навколо нього існує мова. Як необхідна попередня умова для будь-якого тексту

інтертекстуальність не може бути зведена до проблеми джерел і впливів; вона являє собою загальне поле анонімних формул, походження яких рідко можна виявити, несвідомих чи автоматичних цитат, що даються без лапок».

На сьогоднішній день наукове дослідження книг про юного мага Гаррі Поттера розвивається дуже плідно. В усьому світі проходять наукові конференції, до прикладу, Ассіо 2005 в Англії, *The Witching Hour* у США та інші, друкуються книги, захищаються дисертації та публікуються наукові статті. Однак, попри значну популярність романів про Гаррі Поттера Дж. К. Роулінг серед читачів і науковців, можна говорити про невирішеність багатьох проблем, що актуалізуються при наближенні до вивчення поетики цих творів.

Цикл романів Роулінг – яскравий приклад сучасної літературної казки. Дослідженням теоретичних аспектів літературної казки займалися В.Я. Пропп [37; 38], Л. Ю. Брауде [9], Н.О. Грачова [14], М.Н. Липовецький [34], І.П. Лупанова [35], Н.Н. Мамаєва [36] та інші. Дослідники приділяли особливу увагу вивченню авторських казок у соціально-історичному та психологічному аспектах, тобто з точки зору взаємозв'язку казок та соціальних реалій життя окремих етнічних общин. Проте вивчення жанру англійської дитячої літературної казки досі не відповідає її освітньому, дидактичному, виховному та розважальному значенні. Особливо це стосується творів, написаних після 1970-х років – їх аналіз і сьогодні досить скупий і узагальнений – літературознавча база надає тільки короткі нариси, що стосуються певних аспектів досліджуваного нами явища.

При аналізі трансформації міфу особливого значення набуває розмежування значення й змісту. В різних філософських підходах значення і зміст інтерпретуються по-різному. У феноменології акцентується інтенціональна природа свідомості. Смісл і значення тут нерозрізнені й отожднюються з активністю самої свідомості та формою її існування. В лінгвістичній філософії поширеним є трактування значення як «способу вживання» знаків у комунікативних контекстах «мовних ігор». У

герменевтиці смисл і значення розглядаються у нерозривному зв'язку з історичними способами «трактування» й «інтерпретації».

Інтерпретація (від лат. – посередництво, тлумачення, пояснення) – це тлумачення, пояснення змісту, значення тексту. Багатозначність і прихована невичерпність тексту визначають можливість існування безкінечної кількості інтерпретацій і відносну об'єктивність тлумачення того чи іншого твору. На характер інтерпретації велике значення справляє той історичний час, в якому живе інтерпретатор. Тому варто брати до уваги, що інтерпретація завжди має відносний характер. Адже важливу роль відіграють побутові, соціальні, історичні реалії, очевидні для сучасників, але невідомі чи почасти переосмислені інтерпретатором, який живе в інших соціально-історичних умовах. У звичайному читацькому розумінні літературного твору можуть переважати емоції та інтуїція [39]. При дослідженні романів про Гаррі Поттера інтерпретація змісту, трансформацій, які відбуваються з міфологічними персонажами, має провідне значення. Але слід зауважити, що в цій царині залишається ще багато невизначеного.

Так, британський дослідник Джон Грейнджер присвятив багато своїх книг вивченню «Гаррі Поттера». У своїй книзі «Looking for God in Harry Potter» [63] він вивчає християнські мотиви у творчості Роулінг. В праці «Harry Potter's Bookshelf: The Great Books behind the Hogwarts Adventures» [64] він наводить приклади алюзій із «Гаррі Поттера» на інші твори англійської літератури. Окремо сюжет сьомої книги він проаналізував у своїй праці «The Deathly Hallows Lectures: The Hogwarts Professor Explains the Final Harry Potter Adventure» [65].

Девід Колберт у праці «Магічні світи Гаррі Поттера» [28] розповідає про існування магії із «Гаррі Поттера» у реальному світі, а також вивчає зміст романів з точки зору міфології.

Девід Беггет і Шон. Е. Клейн в праці «Філософія Гаррі Поттера. Якщо б Аристотель навчався у Гогвартсі» [10] розмірковують щодо різноманітних філософських вчень. Роджер Хайфілд у книзі «Гаррі Поттер та наука.

Справжня магія» [54] пише про те, що більша частина чудес, які описані у романах про юного мага, можлива у реальному світі. Він пояснює це явищами із області фізики, хімії, біології тощо.

Проте досліджувана нами проблема інтертекстуальності саме в романах Джоан Роулінг до сьогодні не отримала в літературознавстві повного висвітлення та обґрунтування. Це і зумовлює **актуальність** даної роботи.

Метою дослідження є вивчення різних точок зору щодо поняття «інтертекстуальність», виявлення інтертекстуальних зв'язків і генетичного зв'язку між сюжетами, іменами та персонажами античної, кельтської та старослов'янської міфологічної традиції та романами Дж. Роулінг про Гаррі Поттера.

Реалізація цієї мети передбачає розв'язання таких **завдань**:

- розглянути ступінь дослідженості проблеми інтертекстуальності в сучасній літературі;
- окреслити функції інтертекстуальності; 3) вивчити наукові праці за темою дослідження;
- розглянути цикл досліджуваних романів як феномен постмодернізму, однією з ознак якого є інтертекстуальність;
- дослідити рівень спорідненості між інтертекстуальними елементами (перш за все іменами) у романах Роулінг і їхніми першоджерелами;
- виявити причини трансформації первинних міфологічних образів у романі.

Об'єктом дослідження є цикл романів про Гаррі Поттера («Гаррі Поттер та Філософський камінь», «Гаррі Поттер та Таємна кімната», «Гаррі Поттер та В'язень Азкабану», «Гаррі Поттер та Келих вогню», «Гаррі Поттер та Орден фенікса», «Гаррі Поттер та Напівкровний принц», «Гаррі Поттер та Смертельні реліквії»).

Предметом дослідження є форми та функції інтертекстуальності у творі Джоан Роулінг; риси постмодернізму у досліджуваних творах; зв'язки

між міфологічними і літературними елементами; різновиди трансформації та функціонування цих елементів у романах про Гаррі Поттера.

Методи дослідження. Робота ґрунтується на комплексному підході до об'єкта дослідження з використанням методик аналітичного, філологічного, міфокритичного методів, а також застосування прийому контекстуального аналізу. Аналітичний метод використано для вивчення теоретичних аспектів проблеми; системний у доборі текстів, які стали основою дослідження; філологічний – для огляду і систематизації значного масиву міфологічних образів у другому розділі роботи. Систематизацію змістовних та формальних ознак художньо-естетичних категорій тексту здійснено засобами методів міфокритичного та інтерпретаційно-текстового аналізу.

Теоретико-методологічну основу роботи склали праці літературознавців з питань інтертекстуальності (М. Бахтін, Р. Барт, І. Ільїн, Ю. Крістева, Н. Фатеева), а також визначальні положення дослідників теорії постмодернізму в літературі і творчості Джоан Роулінг (Д. Затонский, А., Исламова, Д. Грейнджер, Д. Колберт, Д. Беггет, Ш. Е. Клейн та ін.).

Практичне значення отриманих результатів. Матеріали роботи та її висновки можуть бути використані при вивченні історико-літературного процесу у Великій Британії, питань інтертекстуальності, специфіки міфологічного світу у циклі Дж. Роулінг; при підготовці лекцій з курсу дитячої та зарубіжної літератури ХХ ст., спецкурсів і спецсемініарів.

Апробація. Основні положення роботи обговорювались на засіданні кафедри германських мов і зарубіжної літератури КПНУ імені Івана Огієнка, були апробовані на науковій конференції студентів і магістрантів за підсумками науково-дослідної роботи у 2019-2020 навчальному році.

Структура і обсяг роботи. Дипломна робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку використаних джерел (68 найменування). Повний обсяг роботи становить 88 сторінок, у тому числі 82 сторінки основного тексту.

Як бачимо, у своїх романах Дж. К. Роулінг вдало переграє міфологічні мотиви та сюжети, розкриваючи перед читачем вже відомі образи із зовсім нових сторін, осучаснюючи та переоцінюючи їх.

Образи, подібні за своїми основними рисам, присутні у багатьох міфологічних традиціях, що іще раз доводить синкретичне походження літератури. Ми прослідкували схожі образи в античній міфології (Цербер), єгипетській (кінокефали, Сет), германо-скандинавській (Гарм, Фенрір), давньоіндійській (пси Шарбари), досліджуючи образ Пушка. Аналізуючи образ тестралів ми помітили схожість в образах ламій, найтмарів, Великої Матері, Астарті, Гекати та інших хтонічних істот.

Усі образи, що присутні у романах не просто виконують дії у творі – вони створюють свій колорит, певний настрій. Головною заслугою автора є те, що вона вдало поєднала традиції і новаторство, підкреслюючи унікальність кожного персонажа вдало підібраним іменем або почерпнутою із міфології історією.

ВИСНОВКИ

Підводячи підсумки дослідження, варто сказати, що у даній роботі досить детально осмислено поняття інтертекстуальності в літературознавчому контексті, чітко окреслено проблему дослідження явища інтертекстуальності як складової тексту, що визначає художню значущість твору, здійснено огляд класифікацій інтертекстуальних зв'язків у літературознавчій науці. Основне положення теорії інтертекстуальності

формулюється таким чином: завдяки своїй знаковій природі будь-який текст перебуває у взаємозв'язку з усіма іншими текстами, і ці міжтекстові зв'язки актуалізуються під час його сприйняття. Також визначено основні функції інтертекстуальності.

Крім того, окреслено сутність поняття прецедентності тексту; охарактеризовано класифікацію прецедентних текстів та їх функції.

У практичній частині я намагалася виявити ознаки інтертекстуальності та з'ясувати її функції у серії книг Дж. Роулінг "Гаррі Поттер". Детально ознайомившись з текстом творів, критичними матеріалами до нього, я зробила висновок, що власне інтертекстуальність є основним типом взаємодії текстових елементів у книгах.

Отже, явище інтертекстуальності на різних, хронологічно віддалених етапах історичного розвитку літератури пережило істотну трансформацію світоглядної та художньої настанови, сформувавшись як свідоцтво сталості оповіді, окресленого стильового канону. У сучасній літературі переосмислюються у протилежних вимірах та заперечують стандартні формули, розширюючи й урізноманітнюючи простір настільки, що інтертекстуальність набирає відкритого характеру.

Художній світ циклу романів про Гаррі Поттера – це надзвичайно широке поле для літературознавчих пошуків і у нашому дослідженні ми торкнулися тільки деяких його аспектів.

Одним з прийомів, що реалізує авторський задум створення сучасної літературної казки як постмодерністського твору є гра. Ігровий підхід дозволяє поєднати одночасно об'єктивність і суб'єктивність подій, здійснювати перехід поміж точками зору героїв на події, що відбуваються, вводити у казки образ розповідача чи підкреслити фіктивність образу автора. Принцип гри визначає зображення і нову подачу письменниками магічного елемента, який змінюється у двох аспектах. Перший пов'язаний із науково-технічним прогресом. В казках можуть існувати літаки, комп'ютери, відео- та аудіотехніка наряду із звичними предметами

магічного побуту, як ось: літаюча мітла, чарівна паличка, плащ-невидимка тощо. Письменники часто вигадують і авторські атрибути магічного світу, які мають аналог у реальному світі, і про зв'язок між цими предметами можна легко здогадатись, наприклад, магічна спортивна гра квіддич у романі «Гаррі Поттер», що є аналогом футболу, або садові гноми, що відповідають садовим шкідникам у реальному житті. Дана тенденція пов'язана із прагненням письменників до деталізації та візуалізації.

Дослідження походження міфологічних елементів, що зустрічаються у текстах «Гаррі Поттера» дозволяють читацькій аудиторії краще зрозуміти глибинний зміст твору і звільнитися від розуміння роману тільки як фантастичної історії для дітей шкільного віку.

Під час роботи над романами даної серії, Дж. К. Роулінг опрацювала багато інформації, що стосується європейської та східної міфологічних традицій, про що ми дізнаємося із її інтерв'ю, на сайтах автора та видавництва.

Винятково цікавим для нашого дослідження виявився образ вієли, оскільки своїм корінням даний образ сягає старослов'янської міфологічної традиції. Ми виявили, що вієли мають багато спільного із старослов'янськими вілами – фізичну красу, харизму, проте досить злий характер. Магія вієл у романі набагато сильніша, навіть волосся вієли використовувалося як серцевина для чарівної палички. Крім того, завдяки їм розвивається здатність до навіювання та гіпнозу.

Спільним у праобразах цих істот є наявність певної фізичної вади. Але є суттєва різниця: якщо у віл старослов'янської міфології це були ноги, як у коня чи козла, як постійна прикмета, то у романі «Гаррі Поттер» вієли ставали огидними тільки коли злились.

Не залишилось поза увагою даного дослідження і походження імен багатьох персонажів роману. Розуміння міфологічного коріння того чи іншого імені або назви у романі дає читачу змогу краще пізнати закладені

автором основи поведінки, звичок чи навіть певних нюансів зовнішності персонажів.

Тема даної роботи охопила далеко не всі аспекти функціонування і трансформації міфологічних образів у циклі романів про Гаррі Поттера, одже, залишається можливість розширити коло питань, дотичних з проблемами, які досліджувались. Наприклад, розглянути роль речового світу в створенні магічної атмосфери твору; з'ясувати значення існування філософських опозицій добро/зло, життя/смерть, відданість/зрада для розвитку сюжету тощо.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Амелин Г. Лекции по философии литературы. Лекция 13: Поминки по интертекстуальности. URL: http://magazines.russ.ru/novyi_mi/filos/lec/content.html. (дата звернення 14.01.2020)
2. Андреев Л. Г. Чем же закончилась история второго тысячелетия (Художественный синтез и постмодернизм) // Зарубежная литература второго тысячелетия. 1000 –2000. Москва : Высшая школа, 2001. С. 292–334.
3. Арнольд И. В. Семантика. Стилистика. Интертекстуальность: сборник статей. Санкт-Петербург : Изд-во Санкт-Петербургского ун-та, 1999. 444 с.
4. Барт Р. Избранные работы: Семиотика. Поэтика / пер. с фр. Москва : Прогресс, 1989. 616 с.
5. Барт Р. S/Z. Москва : Академический проект, 2009. 373 с.
6. Барт Р. Эффект реальности // Барт Р. Избранные работы: Семиотика. Поэтика. Москва : Прогресс; Универс, 1994. С.392-400.
7. Бахтин М. М. Проблема речевых жанров // Бахтин М. М. Эстетика словесного творчества. Москва : Книга по требованию, 1986. С. 250-296.
8. Бахтин М. Эстетика словесного творчества. Москва : Искусство, 1979. 444 с.
9. Брауде Л.Ю. Скандинавская литературная сказка. Москва : Наука, 1979. 208 с.
10. Бэггет Д., Клейн Ш. Философия Гарри Поттера. Если бы Аристотель учился в Гогвартсе; Пер. с англ. Секацкий А. Санкт-Петербург : Амфора, 2005. 432 с.
11. Воробьева О.П. Текстовые категории и фактор адресата. Київ : Вища школа, 1993. 199 с.
12. Гаспаров Б.М. Язык, память, образ. Лингвистика языкового существования. Москва : Новое литературное обозрение, 1996. 324 с.
13. Гопман В.Л. Фэнтези // Литературная энциклопедия терминов и понятий; гл. ред. и сост. А.Н.Николюкин. Москва : Интелвак, 2001. С. 1161-1162.

14. Грачева Н. О. К вопросу о жанре произведения Дж. К. Роулинг «Гарри Поттер». *Современная филология: материалы междунар. науч. конф. (г. Уфа, апрель 2011 г.)*. Уфа : Лето, 2011. С. 78-81.
15. Гудков Д.Б. Теория и практика межкультурной коммуникации. Москва : Гнозис, 2003. 288 с.
16. Денисова Г. Интертекстуальность и семиотика перевода: возможности и способы передачи интекста. *Текст. Интертекст. Культура :Сб. докладов междунар. науч. конференции*. Москва : Азбуковник, 2001. С. 112-128.
17. Женнет Ж. Фигуры: в 2 т. Москва : Изд-во Сабашниковых, 1998. Т 1. 944 с.
18. Затонский Д.В. Модернизм и постмодернизм: Мысли об извечном коловращении изящных и неизящных искусств. Харьков : Фолио; М. : АСТ, 2000. 256 с.
19. Затонский Д.В. Постмодернизм: гипотезы возникновения. *Иностранная литература*. 1996. № 2. С. 273-283.
20. Зверев А. XX век как литературная эпоха // *Художественные ориентиры зарубежной литературы XX века*. Москва : ИМ ЛИ РАН, 2002. С. 6-46.
21. Ильин И.П. Постмодернизм от истоков до конца столетия: эволюция научного мифа. Москва : Интрада, 1998. 225 с.
22. Ильин И.П. Постмодернизм. Словарь терминов. Москва : Интрада, 2001. 193 с.
23. Імена у «Гаррі Поттері». URL: https://posmotre.li/Harry_Potter/Names (дата звернення 8.09.2019)
24. Интертекст // *Лексикон загального та порівняльного літературознавства*. Чернівці : Золоті литаври / голова ред. А. Волков. 2001. С. 233.
25. Исламова А.К. Постмодернизм и английский роман. *Вестник Санкт-Петербургского университета Сер. 2. История, языкознание, литературоведение*. 1998. Вып. 1. С. 66-77.
26. Исламова А.К. Постмодернизм и английский роман. *Вестник Санкт-Петербургского университета*. 1998. Сер. 2. Вып. 1 (№2). С. 86-97.

27. Каннингем В. Английская литература в конце тысячелетия. *Иностранная литература*. 1995. №10. С. 227-233.
28. Колберт Д. Волшебные миры Гарри Поттера; пер. с англ. Кадаш Т., Литвинова О. Москва : Росмэн, 2002. 166 с.
29. Красавченко Т.Н. Реальность, традиции, вымысел в современном английском романе // Современный роман: опыт исследования; Отв. редактор Е.А. Цурганова. Москва : Наука, 1990. С. 127-154.
30. Красных В.В. «Свой» среди «чужих»: миф или реальность? Москва : Гнозис, 2003. 375 с.
31. Кристева Ю. Бахтин, слово, диалог, роман. *Вестник МГУ. Сер. 9. Филология*. 1995. № 1. С. 87–115.
32. Кристева Ю. Семиотика: исследования по семанализу / пер. с фр. Э. А. Орловой. Москва : Академический Проект, 2013. 285 с
33. Кузьмина Н.А. Феномен художественного перевода в свете теории интертекста. *Текст. Интертекст. Культура: Сб. докладов междунар. науч. конференции*. Москва : Азбуковник, 2001. С. 127-131
34. Липовецкий М.Н. Поэтика литературной сказки. Свердловск : Из-во Ур. ун-та, 1992. 184 с.
35. Лупанова И.П. Современная литературная сказка и ее критики (заметки фольклориста). *Проблемы детской литературы*. Петрозаводск, 1981. С.76-90.
36. Мифология славян. URL: <http://mifijslavyan.ru/stories4/171.htm> (дата звернения 10.09.2020)
37. Пропп В.Я. Исторические корни волшебной сказки. Москва : Лабиринт, 1998. С. 214.
38. Пропп В.Я. Морфология волшебной сказки. Москва : Лабиринт, 2003. 144 с.
39. Проскурнин Б.М., Яшенькина Р.Ф. История зарубежной литературы XIX в.: Западноевропейская реалистическая проза: учебное пособие. Москва : Флинта: Наука, 2004. 416 с.

40. Пьеге-Гро Н. Введение в теорию интертекстуальности / пер. с фр.; общ. ред. и вступ. ст. Г. К. Косикова. Москва : Издательство ЛКИ, 2008. 240 с.
41. Роулінг Дж. К. Гаррі Поттер і В'язень Азкабану; пер. з англ. В. Морозов. Київ : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2002. 383 с.
42. Роулінг Дж. К. Гаррі Поттер і Келих вогню; пер. з англ. В. Морозов. Київ : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2003. 672 с.
43. Роулінг Дж. К. Гаррі Поттер і Напівкровний Принц; пер. з англ. В. Морозов. Київ : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2005. 575 с.
44. Роулінг Дж. К. Гаррі Поттер і Орден Фенікса; пер. з англ. В. Морозов. Київ : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2003. 816 с.
45. Роулінг Дж. К. Гаррі Поттер і Смертельні реліквії; пер. з англ. В. Морозов. Київ : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2007. 637 с.
46. Роулінг Дж. К. Гаррі Поттер і Таємна кімната; пер. з англ. В. Морозов. Київ : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2002. 351 с.
47. Роулінг Дж. К. Гаррі Поттер і Філософський камінь; пер. з англ. В. Морозов. Київ : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2002. 318 с.
48. Русский сайт про Гарри Поттера. URL: Potterland.ru (дата звернення 2.10.2020)
49. Степанов Ю.С. Интертекст и некоторые современные расширения лингвистики. *Языкознание: взгляд в будущее*. Калининград : ФГУИПП «Янтарный сказ», 2002. С. 100-105.
50. Тер-Минасова С.Г. Словосочетание в научно-лингвистическом и дидактическом аспектах. Москва : УРСС, 2004. 144 с.
51. Толстая Т.Н. Кысь. Москва : Подкова – Иностранка, 2000. 408 с.
52. Фатеева Н. А. Интертекстуальность и ее функции в художественном дискурсе. *Известия Российской академии наук. Серия литературы и языка*. 1997. Т. 56. № 5. С. 12-21
53. Фатеева Н.А. Интертекст в мире текстов: Контрапункт интертекстуальности. Москва : ДомКнига, 2000. 280 с.

54. Цербер. URL:<http://myfhology.info/monsters/cerber.html> (дата звернення 10.09.2020)
55. Энциклопедический словарь английской литературы XX века; Отв. ред. А.П. Саруханянж, Ин-т мировой литературы им. А. М. Горького РАН. Москва : Наука, 2005. 541 с.
56. Энциклопедический справочник. Современное зарубежное литературоведение: концепции, школы, термины. Москва : Интрада – ИНИОН, 2005. 320 с.
57. Энциклопедия мифологии. URL: <http://godsabay.ru/antique/circe.html> (дата звернення 16.03.2020)
58. Ямпольский М. Б. Память Тиресия: интертекстуальность и кинематограф. Москва : Инфра-М, 1993. 408 с.
59. Bradbury, M. The modern British novel. 1878-2001 / M. Bradbury. London: Penguin books, 2001. 622 p.
60. Bradford, R. The novel now. Contemporary British fiction / R. Bradford. Blackwell publishing, 2007. 259 p.
61. Caselli D. (2004) Reading Intertextuality. The Natural and the Legitimate: ntertextuality in 'Harry Potter'. In: Lesnik-Oberstein K. (eds) Children's Literature. Palgrave Macmillan, London. URL: https://doi.org/10.1057/9780230523777_8 (дата звернення 9.07.2020)
62. Genette G. Palimpsests. Univ. of Nebraska Press, 1997.
63. Granger J. Harry Potter's Bookshelf: The Great Books behind the Hogwarts Adventures, Berkley Trade, 2009. 336 p
64. Granger J. The Deathly Hallows Lectures: The Hogwarts Professor Explains the Final Harry Potter Adventure, Zossima Press, 2008. 312 p.
65. Gutleben, C. Nostalgic postmodernism: the Victorian tradition and the contemporary British novel. Amsterdam: Rodopi, 2001. 248 p.
66. Kiely, R. Reverse tradition: postmodern fiction and the nineteenth century novel. Cambridge: Harvard University Press, 1993. 302 p.

67. Moraru, Ch. Memorious discourse: reprise and representation in postmodernism. Madison, Teaneck: Fairleigh Dickinson University Press, 2005. 282 p.

68. Tolstaya T. The Slynx. URL:

<http://www.chron.com/cs/CDA/ssistory.mpl/ae/books/ch1/1852755>

(дата

звернення 10.03.2020)